

פרשה כי מוטו נקח לעבר את יהוה אלהינו ואנחנו לא נעלה מזה
נעמד את יהוה עד מאני עיניו ויחזק יהוה את לב פרעה ויסיל
אבה לשלום ויאמר לו פרעה לך מעלי השומר לך אל תסת
ראות פני ביום ראיתי פני הנות ויאמר בשה פן ויהיה ברא
אסף עוד ראות פניו
ויאמר יהוה אל משה עמד נני ארץ אביא על פרעה ועל מצרים
וארץ כי ישלח אתכם מזה בעשלו כלת ריש ירש ורש אתכם מזה
דבר נא באני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעהו
כלי כסף וכלי זהב ויהי יהוה את חן העם בעיני מצרים גם האיש
מישה גדול ויבא בארץ מצרים בעיני פרעה ובעיני העם
ויאמר מישה ברא אמר יהוה בראיה המילה את ישראל
בתוך מצרים ומה כל כבוד בארץ מצרים מכבוד פרעה הישם
על כל סאו עד כבוד השפחה אשר אחר הרחוב ובכבוד שהמו
והיהה לעקה אלה בכל ארץ מצרים אשר במהו לא נהיתה
וכמו לא תסת ובכל בני ישראל לא ירחיק כלל בטעו כמאיש
ועד כשהו למען הענין אשר נקמה יהוה בין מצרים ובין ישראל
וירדו כל עבדך אלה אלה ויהוה שחלו כי לאמר עא אתה וכי
העם אשר בחבור ואחריו נא ויאמר מישה פרעה ברא
את
ויאמר יהוה אל משה לא ישמעו אליכם פרעה
למען רבות מופתים בארץ מצרים ויטה ואחריו עשו אתכם
הכופתים אלה לפני פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ויסיל
שקל את בני ישראל בארץ
ויאמר יהוה אל משה
ואל אהרן בארץ מצרים לאמר החדש הזה לכם ראש חדשים
ראשון הוא לכם בחדשו השנה דברו אל כל עדות ישראל
לאמר בחדש בחדש הזה יקחלו כשה איש עשה כמות אבות
שה לבית ואם ימיעט הבית מהיהה משה ולקח הוא וישלחו
הקרב אל ביתו בכוסת נקשת איש פני אבדו חכסו על השה
שה היום זכר בן שנה יהיה לכם מן הבטנים ומן העיוב תקחו
והיה לכם משמורת עד אהבכם עשר יום בחדשו הזה
ושלחו את כל הקהל עדה ישראל בין העיובים ולקחו בון
הדם ונתנו על שהי המזוזה ועל המשורה על הבתים אשר
יאכלו אתו בהם ואכלו את הבשר בכיתה הזה עליו ומנית
על מרריים יאככלו אל האבולו ממנו נא ובטל מבשר במים כי
אם עליו אשר ראשו עד כרעיו ועל קרבו ולא תהיו ממונו עד
בקר והתנהו ממונו עד בקר באש השיריים וככה תאככלו ארצו
מיתועב וגיריכם בעלובים ומתועבם בירובם יאככלו אתו
בחדשו פסח הוא ליהוה ועצרתו בארץ מצרים בכיתה הזה
והמיתו כל כבוד בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי
מצרים שפטים אלה יהיה היותה היום לכם כאלת עת
הבית אשר אתם שם וראיתו את הדם ופסחתי עמכם ונא
יהיה לכם נקם למשולות מבתי בארץ מצרים והיה היום הזה
לכם לזכרון וילאמם אתו ואל ליהוה כדחתכם חקת עונם הנהוהו
שבעת ימים ממות האבולו אך יהיה הראשון השמיני שאלו
מביתכם כי כל אכל חמין ומרתה הנפש ההיא מישראל יהיה
הראשון עד יום השבעי ימים הראשון מקראת חדש ויום השבעי
מקראת קדשו יהיה לכם כל מלאכה לא ישעשה בהם אך אשר
יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם ושמחתם את המצות כי
בעיני היום הזה הניא אתי את עבדתיכם בארץ מצרים ושמחתם
את היום הזה לזכרון חקת עונם הראשון שאלו שמיני
כחדש בערב האבולו עת יום האחד ועשרים לחדש בערב
שבעת ימים שאלו לא ימלא בביתכם כי כל אכל מוחממות
ומרתה הנפש ההיא מקראת ישראל בראשון בארץ מצרים
ויקרא משה לכל בני ישראל ויאמר אלהם מי שחלו וקחו לכם
שאלו למשפחתיכם ישלחו הפסח וכל חלתם אגדת אגוד ושבחתם
בהם אשר בסף והגניתם אל המשקות ואל שהי המזוזה מן הדם
אשר בסף ואתם לא תמלאו איש מפתח ביתו עד בקר ועשר יהיה
לשנת את מצרים וראת את הדם על המשקות ועל שהי המזוזה
ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשותף לבא אל בתים כנגה
ישמרם את הדם הזה מלח לך ולבנך עד יום הבית והיה

אל הארץ אשר יתן יהוה לכם בארץ דבר ושמחתם את העבודה
הזאת והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבודה הזאת לכם
ואמרתם זהו פסח האלהות אשר פסחו על בני ישראל
במצרים בעשלו את מצרים ואת בנינו הטיח ויקח העם וישלחו
ולכו ויעשו בני ישראל כמה יהוה את משה ואהרן בן
עשו
ויהי ביום הילוליה ויהיה הכה כל כבוד בארץ
מצרים מכבוד פרעה הישם על כל סאו עד כבוד השפחה אשר
בבית כבוד וככל כבוד בבתים ויהיה פרעה ליבה הוא וכל עמדתו
וכל מצרים והיה לעקה גדולה במצרים כי אף בית אשר אין טעם
מה ויקרא למשה ולאהרן לכה ויאמר קומו עליו מזהו עמדתם
אתם גם בני ישראל ולכו עמדי את יהוה כדברכם גם עמדתם גם
כדברכם קומו לאשר דברתם ולכו וברחתם גם אתי והחזק מצרים
על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלני מותים וישלח
העם את בני ישראל ויחזק פרעה את לבו ויאמר אל בני ישראל
הם ושמחתם ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים וישלחו
ועשו את מצרים
וישלו בני ישראל ממצרים כשהו כשש מאות אלה רגלי
הגברים לבד משה וגם נערבם עדה אלה ונא ובקר מהוה
בקר מארץ ואלו את העקה אשר הניא ממצרים עדה מיתת
כי לא ארץ כי ארץ ממצרים ולא יכחו להמתה מה ועם עדה
לא עשו להם ומשעב בני ישראל אשר ישעו במצרים שששים
שנה יארבע מאות שנה ויהי מותן שששים שנה וארבע מאות
שנה ויהי בעינים כל היום הזה ונא כל נפשות יהוה מארץ מצרים
לכל שששים הוא ליהוה כהניא אתם מארץ מצרים הוא היתה הזה
ליתת שששים לכל בני ישראל לדברתם
ויאמר יהוה אל משה ואהרן ואת חקת הפסח כל בני בני ישראל
יאכלו בו וכל עבד איש מיתת כשהו ופסחת אתו אף יאככלו בו
השם ושכור לא יאכל בו בבית אחר יאכל כל הניא מן הבית
מן הבשר חונה ועלם לא השכרו בו כל עדה ישראל יעשו אתו
וכי יאר אתך גר ועשה פסח ליהוה המזוזה כל כר ואז יקרב
לעשוק והיה כהן אהרן הארץ ובכל עבד לא יאכל בו ויהיה אחד
היה לארץ ולגר הנה כהן כהןכם ויעשו כל בני ישראל כשש
שנה יהיה את משה ואת אהרן בן עשו
היום הזה הניא יהוה את בני ישראל בארץ מצרים עד
עמדתם
ויברך יהוה אל משה לאמר קדש לי כל כבוד פסח כל כהןכם בני
ישראל בארץ ובביתם לי הוא ויאמר משה אל העם וסור את
היום הזה ארץ ואלתם מי שיתם בבית בירובים ביוזק את
הניא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמין יהיה אתם ואלים בשרים
האבים והיה כי ימלא יהוה אל ארץ מצרים ויהיו האבולו
החיוני והבוסים אשר נשעו לאתחור לתת לך ארץ זבת חלב
ודבש ושמחת את העבודה הזאת בחדש הזה שבעת ימים האבולו
מצות ימים קשטיים חן ליהוה משה יאכל את שבעת הימים
ולא יראה לך חמין ולא יראה לך שאר כל עבדך והגדת לפני
מית היום האמר בעבור זה עשה יהוה לי במצרים ומצרים
והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עמך למען תהיה יודעת
היות פסחך כי יחד חוקת הניא יהוה ממצרים ושמחת את
חקת הזאת למען ימים ימים
וזאת כי ימלא יהוה אל ארץ מצרים מאשך נטבע לך ולאבתך
ונתנה לך והעברת כל פסח חלב ליהוה ובפסחך שער בהמה
אשר יהיה לך חזקים ליהוה וכל פסח חזק הפדה בשה ואם
לא תפדה וערפתו בכל כבוד אדם שמיך תפדה ויהיה שאלו
בשר מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו חזק יד הניא יהוה
ממצרים מבית עיבים ויהי כי יהיה פרעה ששלוש ויהיה
יהוה כל כבוד בארץ מצרים מבשר אדם ועד במית בהמה עק
פן אנו נח ליהוה כל פסח חלב חזקים וכל כבוד בני ישראל
והיה לאות על ידך ובטויפת בני עמך כהןכם יד הניא יהוה
יהוה ממצרים ויהי בשלח פרעה את העם ויסל
לחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרהו הוא כי אמר אלהים פן

יהיה העם בראתם מלחמה ושבנו מצרים ויסל
אלהים את העם דרך המדבר וסוף וימשיך עליו בני
ישראל מארץ מצרים ויקח משה את עמדת יוסף
עמו כי השכנו הטובים את בני ישראל פקד
יפקד אלהים אתכם והעליתם את עמדתי מזה אלהם
ישלחו כוסכם וילכו באתם בהנה המדבר ויהיה הדרך
לפניהם זרם בעמדת עני לוחות הדרך והיה בעמדת
אש להאר להם כללית ימים ולילה לא ימשי עמדת
העני יום ועמוד האש לילה לפני העם
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל וישבו
וילכו לפני הלויה בין מצרים בין ארץ חלב ודבש לפני העם
נכחו תלכו על הים ויאמר פרעה פניו ימנו ויאמר נכחו
הם בארץ סאר עליהם המדבר ויחזק את לב פרעה
ורדה אחריהם ויאכבדו בפרעה ובכל חיוני וידעו
מצרים כי אף יהוה ויעשו כל אל העם ויאמרו מצרים
העם ויהפך לבם פרעה ועבדיו את העם ויאמרו מצרים
זאת עשיתם כי ערדו את ישראל ממצרתנו ויאמר את
רכבו ואת עמו לקח עמו ויקח עשו מאות רכב בחרו
ובכל רכב מצרים ויעשו כל בני ישראל ויהיו ויהיו ויהיו
לכל פרעה מלך מצרים ויאמר אהרן בני ישראל ובעני
ישראל אלמם ביד רמה וירדו מצרים ויאמרו אלהים
וישלו אתם וזנים עבדכם כל סוף רכב פרעה ופרשו
וילכו על פני הלויה לפני בעל ענין ופרעה ויחזקו
וישאלו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם
ויארו מאד ויעמדו בני ישראל אל יהוה ויאמרו אל
מישה המבולו אין בקרים בטמאים לקחתנו למות
במדבר מה זאת עשית לנו פה וישאלו מצרים הניא
זה הדבר אשר דברת אחר במצרים אלמם חזק
כמיתנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים
מיתנו כמיתם ויאמר משה אל העם אל יהוה
התעבו וראו את שועת יהוה אשר יעשה לכם היום
כי אשר ראיתם את מצרים היום לא הספנו לראותם
עד עולם ויהוה יעשה לכם ואתם תראו
ויאמר יהוה אל משה מה תעק אף רב אף בני
ישראל ויעני ואתה היום את מטר ונטה את ידך על
הים ויבאו בני ישראל בחרו הים מיטה ואני
הניא פוחלץ את לב מצרים ויבאו אחריהם ונאמר
בפרעה וככל חיוני ברבבו ויפחדו ויעשו מצרים
אני יהוה בהכרזי בפרעה ברכבו ויפחדו ויסעו אל
האלהים ההרף לפני מוצה ישראל ויך מצלחתם
ויסע עמדת הענין מפתיהם ויעמדו מאחריהם ויבאו
בין מצרים מצרים ויהי מותם ישראל ויהי בני
והיו שר ואלו את הלויה ולא קרב זה אל זה
כלת הלויה ויש משה את יהוה על הים ויבאו
יהוה את הים ברוח קדום עזת כל הלויה וישע
את הים לחרבה ויבועו המים ויפלו ויבאו
אשר ארץ חזקו הים בנפשות והמיתם את בני
מצרים ומשפחתם וירדו מצרים ויבאו אחריהם
כל סוף פרעה ונמו ופרשו את ידך הים ויהי
באשמות הנהר וישקת ידוהו ויהי
מוצתה מצרים בעמדת אש וענין ויהיה ארץ
מוצתה מצרים ויסר את ארץ מצרים וי
וינתנהו כבדדי ויאמר מצרים אנסדה פניו
וישר ארץ ביהוה ויבאו בני ישראל ממצרים

ויאמר יהוה אל משה נסור את ידך על הים
וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשו ויש
משה את ידו על הים וישב הים למות בשר מצרים
ומצרים נסו לספראו וינעה יהוה את מצרים בחרוהם
וישבו המים ויסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיוני פניו

ויקרא קדושים אתם הדברים אשר תדבר אל בני ישראל ויבא משה
ויקרא אל בני ישראל וישמע כל בני ישראל את כל הדברים האלה אשר שמו
יהוה ויעשו כל הנס וידברו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישמע
בשעה את הדברים האלה ויאמרו יהוה אל משה הנה אנכי את
אמר בכם הנה עמיתו יטעו העם כדברך עמך ואת בני ישראל ואת
ויבא משה את בני ישראל אל יהוה ויאמר יהוה אל משה אל
העם וכדבריהם היום ויאמר וכבסו טמלתם והיו נזבים ליהוה וישמע
מפי בני ישראל ויהוה לעיניו כל העם על הר סיני והגבול את
העם סביב לאמר השמיעו לכם קולות בהר ונגעו במעלה ככל הנזון בהר
ביום יומה לא תגע בו כי כסוהו יקרה אי יורה את הכהנים אם
יש לא יורה במשור היבול המה יעלו בהר ויורה משה מן ההר
כל העם ויחדשו את העם ויבססו טמלתם ויאמר אל העם יהוה
מנזבם לשעשעתי וימים אל תגשו אל אשה ויהימים השמימי ביום
הבקר ויהי היום וברקים וענן כהר על ההר וקול עשר רוע מהר
וילחץ כל העם אשר במחנה וישמע משה את העם ויראת האלהים
מין המחנה ויתענו בתחתית ההר והר סיני עשן ככל עשן אש
ויהי קול השפף הולך ויחזק מאד משה דבר והאלהים יענו בקול
וירד יהוה על הר סיני אל הארץ ההר והר סיני נבטת את הארץ
ההר ויעל משה ויאמר יהוה אל משה רד הניד עמך מן ההר כי
יהוה בראת ופקל ממונכם ואת הכהנים הנזבים אל יהוה ויהוה
מן הרץ בכם על הר סיני ויאמר משה אל יהוה לא וככל העם עשית אל
הר סיני כי אתה העדתה מני לאמר וקול את ההר וקדשתו ויעם
אליו יהוה כר הר וקבלת אתה ואהרן עמך והכהנים ויעם אל
יהוה ויעשית אל יהוה מן הרץ בם וירד משה אל העם ויאמר
אלהם ויאמר אל העם את כל הדברים האלה ויאמר
למחר
מערבים מביה עבדים לא יהיה כר אלהים אחרים על פני הארץ
העשה כר פסול וככל המחנה אשר בשמיים מוטעל ואשר בארץ
מתולת ואשר במים מתולת הארץ לא תשתולת להם ולא תעבדו
כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים על כל עמים
יעל עבדים לשעבא ויעשית חסד ואמת עם בני ישראל ויעשיתו
מחיות
יהוה את אשר ישא את שמי כשמי
זכור את יום השבת אשר קדשתי ששת ימים עשיתם כל מה
וישם שמימי שבת כיהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובני
ובקר עבדך ואמרת ובהמה וצור אשר בשעריך כי שבת ימים
עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם ויגדל
ביום השביעי על כן כפר יהוה את יום השבת ויקדשוהו
את אביר ואת אביר כמען יארכו מיום קבלת הארץ אשר יקבלו
אלהיך נהן דר לא תרעו לא תגזל
הגנב לא תענה ברעך עד שקר לא תחמוד בית
העל החמוד את רעך ויעבדו ואמרו ושורו ודמרו
וככל אשר ידעו

ויבא משה אל בני ישראל ויאמר יהוה אל משה ויאמר
ויקרא אל בני ישראל וישמע כל בני ישראל את כל הדברים האלה אשר שמו
יהוה ויעשו כל הנס וידברו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישמע
בשעה את הדברים האלה ויאמרו יהוה אל משה הנה אנכי את
אמר בכם הנה עמיתו יטעו העם כדברך עמך ואת בני ישראל ואת
ויבא משה את בני ישראל אל יהוה ויאמר יהוה אל משה אל
העם וכדבריהם היום ויאמר וכבסו טמלתם והיו נזבים ליהוה וישמע
מפי בני ישראל ויהוה לעיניו כל העם על הר סיני והגבול את
העם סביב לאמר השמיעו לכם קולות בהר ונגעו במעלה ככל הנזון בהר
ביום יומה לא תגע בו כי כסוהו יקרה אי יורה את הכהנים אם
יש לא יורה במשור היבול המה יעלו בהר ויורה משה מן ההר
כל העם ויחדשו את העם ויבססו טמלתם ויאמר אל העם יהוה
מנזבם לשעשעתי וימים אל תגשו אל אשה ויהימים השמימי ביום
הבקר ויהי היום וברקים וענן כהר על ההר וקול עשר רוע מהר
וילחץ כל העם אשר במחנה וישמע משה את העם ויראת האלהים
מין המחנה ויתענו בתחתית ההר והר סיני עשן ככל עשן אש
ויהי קול השפף הולך ויחזק מאד משה דבר והאלהים יענו בקול
וירד יהוה על הר סיני אל הארץ ההר והר סיני נבטת את הארץ
ההר ויעל משה ויאמר יהוה אל משה רד הניד עמך מן ההר כי
יהוה בראת ופקל ממונכם ואת הכהנים הנזבים אל יהוה ויהוה
מן הרץ בכם על הר סיני ויאמר משה אל יהוה לא וככל העם עשית אל
הר סיני כי אתה העדתה מני לאמר וקול את ההר וקדשתו ויעם
אליו יהוה כר הר וקבלת אתה ואהרן עמך והכהנים ויעם אל
יהוה ויעשית אל יהוה מן הרץ בם וירד משה אל העם ויאמר
אלהם ויאמר אל העם את כל הדברים האלה ויאמר
למחר
מערבים מביה עבדים לא יהיה כר אלהים אחרים על פני הארץ
העשה כר פסול וככל המחנה אשר בשמיים מוטעל ואשר בארץ
מתולת ואשר במים מתולת הארץ לא תשתולת להם ולא תעבדו
כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים על כל עמים
יעל עבדים לשעבא ויעשית חסד ואמת עם בני ישראל ויעשיתו
מחיות
יהוה את אשר ישא את שמי כשמי
זכור את יום השבת אשר קדשתי ששת ימים עשיתם כל מה
וישם שמימי שבת כיהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובני
ובקר עבדך ואמרת ובהמה וצור אשר בשעריך כי שבת ימים
עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם ויגדל
ביום השביעי על כן כפר יהוה את יום השבת ויקדשוהו
את אביר ואת אביר כמען יארכו מיום קבלת הארץ אשר יקבלו
אלהיך נהן דר לא תרעו לא תגזל
הגנב לא תענה ברעך עד שקר לא תחמוד בית
העל החמוד את רעך ויעבדו ואמרו ושורו ודמרו
וככל אשר ידעו

ויבא משה אל בני ישראל ויאמר יהוה אל משה ויאמר
ויקרא אל בני ישראל וישמע כל בני ישראל את כל הדברים האלה אשר שמו
יהוה ויעשו כל הנס וידברו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישמע
בשעה את הדברים האלה ויאמרו יהוה אל משה הנה אנכי את
אמר בכם הנה עמיתו יטעו העם כדברך עמך ואת בני ישראל ואת
ויבא משה את בני ישראל אל יהוה ויאמר יהוה אל משה אל
העם וכדבריהם היום ויאמר וכבסו טמלתם והיו נזבים ליהוה וישמע
מפי בני ישראל ויהוה לעיניו כל העם על הר סיני והגבול את
העם סביב לאמר השמיעו לכם קולות בהר ונגעו במעלה ככל הנזון בהר
ביום יומה לא תגע בו כי כסוהו יקרה אי יורה את הכהנים אם
יש לא יורה במשור היבול המה יעלו בהר ויורה משה מן ההר
כל העם ויחדשו את העם ויבססו טמלתם ויאמר אל העם יהוה
מנזבם לשעשעתי וימים אל תגשו אל אשה ויהימים השמימי ביום
הבקר ויהי היום וברקים וענן כהר על ההר וקול עשר רוע מהר
וילחץ כל העם אשר במחנה וישמע משה את העם ויראת האלהים
מין המחנה ויתענו בתחתית ההר והר סיני עשן ככל עשן אש
ויהי קול השפף הולך ויחזק מאד משה דבר והאלהים יענו בקול
וירד יהוה על הר סיני אל הארץ ההר והר סיני נבטת את הארץ
ההר ויעל משה ויאמר יהוה אל משה רד הניד עמך מן ההר כי
יהוה בראת ופקל ממונכם ואת הכהנים הנזבים אל יהוה ויהוה
מן הרץ בכם על הר סיני ויאמר משה אל יהוה לא וככל העם עשית אל
הר סיני כי אתה העדתה מני לאמר וקול את ההר וקדשתו ויעם
אליו יהוה כר הר וקבלת אתה ואהרן עמך והכהנים ויעם אל
יהוה ויעשית אל יהוה מן הרץ בם וירד משה אל העם ויאמר
אלהם ויאמר אל העם את כל הדברים האלה ויאמר
למחר
מערבים מביה עבדים לא יהיה כר אלהים אחרים על פני הארץ
העשה כר פסול וככל המחנה אשר בשמיים מוטעל ואשר בארץ
מתולת ואשר במים מתולת הארץ לא תשתולת להם ולא תעבדו
כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים על כל עמים
יעל עבדים לשעבא ויעשית חסד ואמת עם בני ישראל ויעשיתו
מחיות
יהוה את אשר ישא את שמי כשמי
זכור את יום השבת אשר קדשתי ששת ימים עשיתם כל מה
וישם שמימי שבת כיהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובני
ובקר עבדך ואמרת ובהמה וצור אשר בשעריך כי שבת ימים
עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם ויגדל
ביום השביעי על כן כפר יהוה את יום השבת ויקדשוהו
את אביר ואת אביר כמען יארכו מיום קבלת הארץ אשר יקבלו
אלהיך נהן דר לא תרעו לא תגזל
הגנב לא תענה ברעך עד שקר לא תחמוד בית
העל החמוד את רעך ויעבדו ואמרו ושורו ודמרו
וככל אשר ידעו

כעושה לבנת הספיר וכעושה השמים לטור ואל
אשיל בני ישראל לא שיל ידו וילוח את האל היום
ויאכלו וישאו ויאמר יהוה אל משה על ידי
אלי הרהר יהוה שם ואמנה לך את לוח האב והתורה
ובמיתה אשר כתבת להורתם וקם משה ויחטיע
משהו וישל משה אל הרהר האלהים ואם הזנים אמר
שמו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וקור
עומכם בוי בעל דברים יגש אליהם ויעם משה אל הרהר
ויפס הענין את הרהר וישכן כבוד יהוה על ההר סיני
ויפסו הענין ששה ימים ויקרא אל משה ביום השביעי
מקור הענין ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש הרהר
לענין בני ישראל ויבא משה בתוך הענין ועל אל הרהר
ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו
לי תרומה מואת כל איש אשר יבטו לבו הקדו את
תרומתי וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף
ועושה ותכסף וארזון ותובעו עני ועושה ועושה ועושה
אילם מאדמים וערת החשים ועני שטים טנין למאר
בשמים לטמן המשחה ולקטרת השמים אפני שהם
ואבני מלאים לאפד ולחטין ועשו כי מקדש ושכנתי
בהוכם ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן
ואת תבנית כלכליו וכן תעשו ועשו ארון
עני שטים אמותיו ורזני ארכו ואמה ורזני רחבו ואמה
ורזני קמחו ועפית אותו זהב טהור וכוונות וכוונות העפני
ועשית עליו זר זהב סביב ויעקת לו ארבע טבעות זהב
ונתתה על ארבע פקעותיו ושתי טבעות על שפתו האחת
ועשית טבעות על שפתו השנית ועשית בדי עני שטים
ועפית אתם זהב והבאת את הדברים בטבעות על שפת
הארץ לשאת את הארון בהם בטבעות הארץ יהיו הדברים
לאיסרו ממונו ונתת אל הארון את העושה אשר ארון
אליו ועשית כקרת זהב טהור אמותיו ורזני ארכו
ואמה ורזני רחבו ועשית שטים כרבים זהב מקשה
העושה אתם מטיני קשות הכפרת ועשה כרוב אלה
מקנה מזה וכרוב אלה מקנה מזה מן הכפרת הענין
את הכרבים על שני קשתיו יהיו הכרבים פרטי כנפים
למעלה סככים כמנפיהם על הכפרת ונניהם איש אל
אלו אל הכפרת יהיו פני הכרבים ונתת את הכפרת על
זרון מלמעלה ואם הארון יהוה את העדת אשר ארון
אליו וננידתה לך עב ודברתי אתך מעל הכפרת מובן
שני הכרבים אשר זהב טהור אמותיו ורזני ארכו
אוהר אל בני ישראל

העושה כדדש הקדשים ועשית את השכיל מלוחי כפרת
ואת המנרה כפר העשילי על עלעל המיטבן המנרה והשיל
התן על עלעל עפוי ועשית מסך כפרתו האלה תכנה ואיגם
והולעת עני ועשו מוטור מעושה חכם ועשית למסך חמו
עמודי שטים ועפית אתם זהב ויהיה זהב ויעקת להם חמור
אדני נחשת ועשית את המזבח עני שטים
חמש אמות ארך וחמש אמות רחב רבוע יהיה המזבח
ועשית אמות קמחו ועשית קרנתיו על ארבע פקעות ממונו
ההין קרנתיו ועפית אתו נחשת ועשית סירתיו להעני ועני
ומזכרתיו ומזכרתיו ומזכרתיו לכל כליו העושה נחשת
ועשית לו מכבר מעושה רשת נחשת ועשית על הרשת
כרוב המזבח מלמטה והיתה הרשת חמור חמור חמור
ועשית בדים למזבח בדי עני שטים ועפית אתם נחשת
והוא את בדי נחשת והיו הדברים על שתי עלעל המזבח
בשאת אתו נבוי לוח העושה אתו כאשר הראת אלה בהר
כן יעשו ועשית את חזר המשכן כפאת נבוי
הימנה קלעים לחצר שש מוטור מאה באמה ארך כפאת
האחת ועמדו עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים
ועשית קרובים כספי ורחב חזר כפאת ים קלעים חמור
אמה ועמדיהם עשרה ואדניהם עשרה ורחב חזר כפאת
קדמה מירוח חמור אמה וחמש עשרה אמה קדמים
לכפת עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה ולכפת השניות
חמור עשרה קלעים עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה
ולטור חזר מסך עשרים אמה תכסף וארזון ועושה
עני ושש מוטור מעושה חכם עמודיהם ארבעה ואדניהם
ארבעה כל עמודי חזר סבים מוטורם כספי ויהיה כספי
ואדניהם נחשת ארך חמור מאה באמה ורחב חמור
בחמורם וקמה חמור אמות שש מוטור ואדניהם נחשת
לכל כלי המשכן בכל עבדתו וכל ידתיו וכל ידת חזר
נחשת ואתה העושה את בני ישראל ויקחו אפיו
שכונ יתוך כתיבת למאר להעלת נר תמיד בה אלה מועד
מלוחי עבדת אשר על העדת עיך אהו אהרן ובני
מערב לב בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם ביאר בני
ישראל ואתה הקרב אליו את אהרן אליו
ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהן לו אהרן ודברים
ואביהו אליו ואתה מר בני אהרן ועשית בדי קדש
לכהן אליו לכבוד ולתפארת ואתה הדבר את כל
חכמי לב אשר מלאותיו רוח חכמה ועשו את בני אהרן
לקדתי לכהן לו ואלה המזרים אשר יעשו עשו ואפוד
ומעיל וכתנת השבץ מענת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן
אליו ולבניו לכהן לו והם ילחו את זהב ואת תכסף
ואת הארזון ואת תובעת השני ואת השט
ועשו את האפד זהב תכסף וארזון חלית עני ושש מוטור
מעושה חכם שתי כפת חזרת יהוה לו אל שני קדושו
וחזר חמור אהרן אשר עליו כמעושה ממונו יהוה זהב
תכסף וארזון ותובעת עני ושש מוטור וקדתי את שתי
אבני שהם וקדתי עליהם טמיה בני ישראל טטה מענתם
על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על האבן השנית
תכודתם מעושה חרטי אבן ותהיו חתם תפול את שתי
אבני שמות על שמת בני ישראל מקנה משבית זהב העושה
אתם ושמות את שתי האבנים על כפת האפד אבני זכרון
לבני ישראל וזשא אהרן את שמותם לפני יהוה על שתי
כפתיו לזכרון ועשית משבית זהב ושתי
שרשרת זהב טהור מגבלת העושה אתם מעושה עבד
ונתתה את שרשרת העבדת על הכושבת
ועשית חטין משפט מעושה חכם כמני שר
אפד העשנו זהב תכסף וארזון ותובעת עני ושש מוטור

העושה כדדש הקדשים ועשית את השכיל מלוחי כפרת
ואת המנרה כפר העשילי על עלעל המיטבן המנרה והשיל
התן על עלעל עפוי ועשית מסך כפרתו האלה תכנה ואיגם
והולעת עני ועשו מוטור מעושה חכם ועשית למסך חמו
עמודי שטים ועפית אתם זהב ויהיה זהב ויעקת להם חמור
אדני נחשת ועשית את המזבח עני שטים
חמש אמות ארך וחמש אמות רחב רבוע יהיה המזבח
ועשית אמות קמחו ועשית קרנתיו על ארבע פקעות ממונו
ההין קרנתיו ועפית אתו נחשת ועשית סירתיו להעני ועני
ומזכרתיו ומזכרתיו ומזכרתיו לכל כליו העושה נחשת
ועשית לו מכבר מעושה רשת נחשת ועשית על הרשת
כרוב המזבח מלמטה והיתה הרשת חמור חמור חמור
ועשית בדים למזבח בדי עני שטים ועפית אתם נחשת
והוא את בדי נחשת והיו הדברים על שתי עלעל המזבח
בשאת אתו נבוי לוח העושה אתו כאשר הראת אלה בהר
כן יעשו ועשית את חזר המשכן כפאת נבוי
הימנה קלעים לחצר שש מוטור מאה באמה ארך כפאת
האחת ועמדו עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים
ועשית קרובים כספי ורחב חזר כפאת ים קלעים חמור
אמה ועמדיהם עשרה ואדניהם עשרה ורחב חזר כפאת
קדמה מירוח חמור אמה וחמש עשרה אמה קדמים
לכפת עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה ולכפת השניות
חמור עשרה קלעים עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה
ולטור חזר מסך עשרים אמה תכסף וארזון ועושה
עני ושש מוטור מעושה חכם עמודיהם ארבעה ואדניהם
ארבעה כל עמודי חזר סבים מוטורם כספי ויהיה כספי
ואדניהם נחשת ארך חמור מאה באמה ורחב חמור
בחמורם וקמה חמור אמות שש מוטור ואדניהם נחשת
לכל כלי המשכן בכל עבדתו וכל ידתיו וכל ידת חזר
נחשת ואתה העושה את בני ישראל ויקחו אפיו
שכונ יתוך כתיבת למאר להעלת נר תמיד בה אלה מועד
מלוחי עבדת אשר על העדת עיך אהו אהרן ובני
מערב לב בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם ביאר בני
ישראל ואתה הקרב אליו את אהרן אליו
ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהן לו אהרן ודברים
ואביהו אליו ואתה מר בני אהרן ועשית בדי קדש
לכהן אליו לכבוד ולתפארת ואתה הדבר את כל
חכמי לב אשר מלאותיו רוח חכמה ועשו את בני אהרן
לקדתי לכהן לו ואלה המזרים אשר יעשו עשו ואפוד
ומעיל וכתנת השבץ מענת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן
אליו ולבניו לכהן לו והם ילחו את זהב ואת תכסף
ואת הארזון ואת תובעת השני ואת השט
ועשו את האפד זהב תכסף וארזון חלית עני ושש מוטור
מעושה חכם שתי כפת חזרת יהוה לו אל שני קדושו
וחזר חמור אהרן אשר עליו כמעושה ממונו יהוה זהב
תכסף וארזון ותובעת עני ושש מוטור וקדתי את שתי
אבני שהם וקדתי עליהם טמיה בני ישראל טטה מענתם
על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על האבן השנית
תכודתם מעושה חרטי אבן ותהיו חתם תפול את שתי
אבני שמות על שמת בני ישראל מקנה משבית זהב העושה
אתם ושמות את שתי האבנים על כפת האפד אבני זכרון
לבני ישראל וזשא אהרן את שמותם לפני יהוה על שתי
כפתיו לזכרון ועשית משבית זהב ושתי
שרשרת זהב טהור מגבלת העושה אתם מעושה עבד
ונתתה את שרשרת העבדת על הכושבת
ועשית חטין משפט מעושה חכם כמני שר
אפד העשנו זהב תכסף וארזון ותובעת עני ושש מוטור

יהיה אלי גם נפשו הלא לא אהיה השליח
ואמר יהיה אפי קום לך למען לפני העם ויבאו ויחיו
את הארץ אשר נתת לנו לאמנת לבת לבת
ועתה ישראל מה יהיה אלהינו שאלנו מינו כי אלה
יהיה אלהינו יהיה אלהינו ללכת בכל יום
ולאהבה אתו ולעבד אתו יהיה אלהינו בכל לבבנו ובכל
נפשנו ושמור את מצוות יהוה ואת דבריו אשר אנכי
משמר היום לטוב לך הן ליהוה אלהיך הטיב ושמור
השמים הארץ ובכל אשר בה רק באהבה וזעקה יהוה
לאהבה אותם ויבחר בך מעתה ואחרתם ככם מכל העמים
כיוב היה ויבחרם את עמלם ככם ויערפכם לא הקטין
עוד כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלמים ואינו אלהים
האל הנדל הגבול והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח
שחדר עשה משפט יהוה ואלממה והבן לך לכת
לדום ושמלה והבחתם את הגר כי גרים הייתם בארץ
מזרים את יהוה אלהיך תירא אתו תעבדו וברחם
ובחשבו הטוב הוא ההלכה והוא אלהיך אשר עשית
אחר את הגלות והוא אלהיך אלהיך אשר ראוי ענין
בעמלים נפש ירדו אבתוך מציבמה ועתה שמו יהוה
אלהיך ככובשי השמים כרב ואהבת את יהוה אלהיך
ושמרת משמרתו וזקתו וימספיו וימנעו כל הדינים
וידעתה היום כי לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר
לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם את גדלו את וזוהוקה
ורצו הנטויה ואת אהבו ואת מנישו אשר עשה בתוך
מסרם לפרעיהם וכל שרם וכל ארצו ואשר עשיתם
לחיי בניכם כסוסי ורכבו אשר ימנה את מליכסו
על פניהם בדרךם אלוהים ואלהים יהוה היום הזה
ואשר עשה לכם במדבר עיר באכם עד המקום הזה
ועוד עשה לרחוק ואלהים בני ארצו ואשר
עשתה הארץ את פיה ויבטלים ואלו ביהוה ואלו אלהים
ואת כל הדין אשר ברצונם בקרב כל ישראל כי
לעולם הראת את כח מעשה יהוה הנחם אשר עשית
ושימרתם את כל המצוה אשר אנכי משמר היום למען
החוקים וישימה את הארץ אשר אתם עבדים
שמה ברשתה ולמנוי תאריכי מים על האדמה אשר
נשבע יהוה לאבותיכם לית שיהם ויורעם ארץ זבת
חלב ודבש כי הארץ אשר אהבתם שמה
לרשתה לא בארץ מזרים הוא אשר ינאתם מינה אשר
תזרעו אתו ותרעו ותשקו בראש כל יום והארץ אשר
אתם עבדים שמה לרשתה ארץ הרים בקעת במסר
השמים היתה טוב ארץ אשר יהוה אלהיך רש אתה
המור ענין יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית
שנה ויהי אב מימי השמימי אב מימי
אשר אנכי משנה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם
ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם ונחתי מטר ארעכם
בעת זרע ומלכתי ואספתה דגנך ותירש וישתה
ונחתי עשב שדך לבהמתך ואכסת ושבעת השמימי
לכם פן יפחה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים
והשחיתו אתם למה יהיה את יהוה ככם וענין את השמים
את הארץ את כל לבבכם ועל נפשכם וקטרתם אלהים
לאיה על ידכם והיו לטוטפה בין עיניכם וסרתם אתם
את בניכם כרבים כששבתם בנות ובסבתך בראש
את שבתך ובקומך ובתבתם על מזוזות ביתך ובעתך
למוען יבאו ימיכם וימי בניכם על אדמה אשר נשבע
יהוה לאבותיכם כחת לבם כי מירד השמימי ע
הארץ כי אם שמרתם שומרו אתם למעשה
הזאת אשר אנכי מצוה אתם לעשותה לאהבה את יהוה
אלהיכם ללכת בכל דרכי ויבחרתם בו והוריש יהוה את

כל העמים והנה מלפניכם וירשתם גרים גדלים ועממי
מכם כל המזקים אשר תרדו כם ונכנסו מכם יהוה כן
המקדש אשר יהוה לך ונדרדו השל ונאת אל המזקים
גבלכם לא יתיבם איש בפניכם פחדכם ומוראכם וכן
יהוה אלהיכם לפני כל הארץ אשר תרדו כם מאשר
דבר לכם ואלו יתן לפניכם היום ברפח
וקלח את הרבה אשר תשמעו את מצוה יהוה אלהיכם
אשר אנכי מצוה אתכם היום והקלחתם את כל השמיעו אל
מצוה יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה
היום ללכת ארצי אלהים אחרים אשר
ידעתם ויהוה כי יבחר יהוה אלהיך את הארץ
אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את הרבה על הר
גדלים ואת הקלחת על הר עיבם הלא הסוה בנים הארץ
אחריו דרך מובא השמש בארץ הכנעני הישב בערבת
מזל הגזל אל אבני מרה כי אתם עבדים את הירדן
לכל לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם
וירשתם אתה וישיבתם בה ושימרתם כל עשות אנכי הדין
ואת המטעמים אשר נתתי לכם היום אלהיכם
והמטעמים אשר תשמרו לעשות בארץ אשר נתן יהוה
אלהי אבותיך לך לרשתה כל הימים אתם חיים על
הארמה אבד הארץ את כל המטעמים אשר עבדו שם
הגרים אשר אתם רבים אתם את אלהיכם על הרבים
הרמים ועל הגמיות והחת כל עין רעון ונתתם את
מזוזתם ושרתם את מעבתם ושריתם השמים מאשר
ופסולי אלהיכם תזרעו ואבדתם את שכם פן רמקום
הוא לא תענין פן ליהוה אלהיכם כי אם אל המקום
אשר יבחר יהוה אלהיכם מכם ששיתם ששם את שמי
שם לטנו תרשו ובאת שמה והבאתם שמה לעיתים
ובליתם את מעשיתכם ואת תרומת ייכם ונדרתם
ונדרתם ונכרתם בקרבם ואלהם ואלהם שם לפני יהוה
אלהיכם ושמחתם בכל משלח רובם אתם ונתתם אשר
לכפר יהוה אלהיך לא תענין כל אשר אנכי מצוה פן
היום איש כל הישר בעיניו כי לא מאתם עד עתה אשר
המנויה ואל תחללה אשר יהוה אלהיך נתן לעבדתי את
הירדן וישתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מניח לאהבה
והניח לכם מכל איבוסם מסובים וישבותם מטר ויהיה
המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מן השמים ששם שמה
תבוא את כל אשר אנכי מצוה אתכם ועלתיכם ונדרתם
מעשיתכם ותתנו ידכם וכל מבחר נדריכם ונדרתם אלהים
ליהוה ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ונכנסו ונדרתם
ועבדו את אלהיכם והלוי אשר ששעריכם כי אין חלל
ונחלה אתכם השמר לך פן תעלה עלתך בכל מקום אשר
הראה כי אם במקום אשר יבחר יהוה אלהיך ששם שש
תעלה עלתך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוה ורק כע
איה נפטר תבוא ואכפת בער כבדת יהוה אלהיך אשר
נתן לך בכל שיעור הטמא ותטהרו ויבטלו כשם ואלו
רק הדם לא תאכלו על הארץ וישפכו במים לא תוכל
לאכל בטעמו מינו דגנך והישר וישתה ונכרתה
וארץ וכל דגיהו אשר תרד ונדרתך ותרומת ידך מן א
כפי יהוה אלהיך תאכלו במים אשר יבחר יהוה אלהיך
מן אמת ונתן יעקב ואמתך והלוי אשר בעל ער
ישפלת לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך השמר לך פן
תעזוב את הלוי כל ימיו על אמתך
יהוה אלהיך את גבולך מאשר דבר לך ואמרת אכפת בער
כי תהיה נפטר לאכפת בער ככל אית נפטר האכפת בער כי
יחלק מטר המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לעיני שמי שם
וזבלת מקדש ומועאך אשר נתן יהוה לך מאשר שמי שם
יאכפת בעל ער ככל אית נפטר אר מאשר אכפת את העי
את הארץ פן תאכלו השמא והטהרו ידו ואלו רק חזק
לענין אכפת בער מן הדם והנפש ולא תאכל הנפש על

הבשר לא תאכלו על הארץ וישפכו במים לא תאכלו
למען ייטב לך ויבחר אלהיך כי תעשה הישר בעיני יהוה
רק המעשר אשר יהוה לך ונדרדו השל ונאת אל המזקים
אשר יבחר יהוה ויעשיתם עשיתם הבשר והדם על מזוזת
יהוה אלהיך דם בולור יטפר על מזוזת יהוה אלהיך
והבשר האכפת שמו ועמלה את כל הדברים האכפת אשר
אנכי משמר למען ייטב לך ויבחר אלהיך עד עולם וימנעו
הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך
אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשת אתם ספיקו
ורשת אתם וישתם בארעם השומר לך פן תעש אחרתם
אלהי השמים ספיקו וכן תרדו לאהבה לאה אלהיך
יעבדו היום האלהי את אלהיכם ואלעטי בני לא
תעשה פן יהיה אלהיך כי כל העמלה יהוה אשר שמי שמי
לאהבה ככם את מניחם ואת מצויהם ישרו ואלו לאהבה
את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו מעשית
לא תסה לענין ולא תזרעו מינו
כי יקום בקרבם נביא או חלם חלום ונתן אשר את או נסות
ובא האות והסוד אשר דבר אליו לאמר נלכח אלהים
אלהים אחרים אשר לא ידעתם ועבדו לא השמיעו אכ
הבשר הנביא הלא או אל חלום חלום הלא כיונסת יהוה
אלהיכם להקדש לרעה הישמה אלהים את יהוה אלהיכם
בכל לבבכם בכל נפשכם ארצי יהוה אלהיכם ולמוטא ומוטא
ואת מצוהיו השמרו ובקדש השמיעו ואתו תעבדו ובקדש
והנביא הלא או חלם חלום הלא ימות ביד רפה עת
יהוה אלהיכם המינו לא אהבם בארץ מערם ויפחדו פניה
עבדו נלכח ועבדה אשר דבר אליו לאמר נלכח אלהיך כנסת בה
ועברת הרע בקרבך כי יסיתך אלוהיך מן אמר
או מנר איתך או אשת חיקך או רעך אשר כנסתך כסרת
לאמר נלכח ועבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה
ואביתך מאלהי העמים אשר סבבו חייכם הקרבים אלוהי או
הקרובים מומר מקדש הארץ ועד קצה הארץ לא תאבה כו
ולא תשמו אלו ולא חלום עיני עליו ולא חלום ולא תנסה
עליו כי הרע התרגו ידך תהיה מן האשונה להמנוי יד כל
העם בארצות וסקלתו באבנים ושת כי בקש להחיות מעד
יהוה אלהיך המנוי ארץ מן ארץ מרים מרים עבדים וכל
ישראל ישמעו ויראו ולא יספיקו לעשות כדבר הרע הזה
כי תשמעו באלת ערוב אשר יהוה
אלהיך נתן לך לטבת שם לאמר ילא אגשים בני בעלי ע
מקרבך ויהיו את ישיב עירם לאמר נכס ועבדה אלהים
אחרים אשר לא ידעתם ורשתה וקרת ואלת העם והנה
אמת לפני הדבר נעשית התועבה הזאת בקרבך הכה הכה
את ישיב העיר הלא לפי חרב חרב אתה ואת כל אשר בה
ואת בהמותה לפי חרב ואת כל שכלת הקדש את חור רחבה
ושרפת מאש את העיר ואת כל שכלת כעל ליהוה אלהיך
והיתה תל עולם לא תבנה עוד ולא ידבק בירך מאומה פן
החרב למען ישוב יהוה מחרוץ אפו ונתן לך חמים ויראמר
הקרבן מאשר נשבע אמתך כי תשמעו בקול יהוה אלהיך
ששמרת את כל מצוהיו אשר אנכי משמר היום לעשות הישר
בעיני יהוה אלהיך
לענין יהוה אלהיך
לא תתגרדו ולא תשמו קדחה בין עיניכם כמות כיע קדושי
אתה כיהוה אלהיך וברך בלתי יהוה כיהוה כל לעם סגלה מכל
העמים אשר על פני הארמה
לא תאכפת בער
היעבה זאת בהמה אשר תאכפי שור שה כשבים ושרה
עזים אפי יעשו ויחמוטו אכפי ויחשו ותאו זמיר וכל בהמה
מפרסת פרסה ישפלת ששעי שתי פרסות בעלי אר
בהמה אתה תאכפי אר את זה לא תאכפי שמעלי הגרה
ומפיקי פרסה הפרסה השפועה את הגמלי ואת האריות ואת
השפן כי כיועז גרה המה ופרסתה לא תפיקו שמוטא הם
לכם ואת החזיר כי ספרים פרסתה היא וכל גרה טמא היא
לכם והשרים לא תאכפו וינבטו לא תאנו אר

והראת את כל שילוח ויהי ראש שילוח הענין וקפחתי לך והיה כל
העם המצא בה יהיו לך למוט ועבדו ואם לא תשכיר עמך
ועינתה עמך מיבחרה עליה ונזנה יהיה אהרן בן יוחנן
את כל זמורה לך חרב רק הנשים והטף והבנות וכל אשר
יהיה בעיני כל שטמה תהי לך ואם לא תשכיר עמך אחר
יהיה אהרן לך מן העשה כלל העינים הרחוקה ממך נאמר אשר
לא מערי העינים האכה הנה רק מערי העינים האכה אשר יהיה
אהרן וכן כר וחסה לא תהיה כל נשמה כי חרם חרומם חלתי
והאמרי המנוני חלתי כאשר כמשר עיר יהיה אהרן
למען אשר לא ימירו אהבם לעשות ככל העובד אשר עשו
לאבותיהם והטתם ליהיה אהרובם
כיויב רבים להללם ויהי להקשה לא השויה את ענה נרח
עליו וכן מובן האכס ועוד לא תברת כי האדם עין השדה נא
מפניו במעור רק עין אשר דעו כי לא עין מאכס הוא ארמי
השויה וברת ובנות מעור על העיר אשר הוא עשיר עמור
מלאכה עד רדתה
כיויבא חכם בארמה אשר יהיה אהרן וכן לך להרשה נפשי
בשרה לא ידעו מו וכהו יאמר וקני ופניו ופניו אל העינים
אשר סובבם חללתי והיה העיר הקרובה אל החכם ויהיו וקני
העיר ההוא נזלה בקר אשר לא יבדד בה אשר לא מטובה בעל
והעיר וקני העיר ההוא את העובד אל נזל אתו אשר לא יבדד
בו ולא יקני ויעני עים את העובד בנזל ונשתי הכתוב מו כיו
כי גם בחר יהוה אהרן וכהו ופניו ופניו וקני ויהו
כל רוב וכל נשמי וכל קני העיר ההוא הקרבים אל החכם ייהיו
את ידוהם על העובד העיר והעיר בנזל ועני ואמרו יהיו לא שפכה
העם הזה ועיניו לא ראו כפר לעמור ישראל אשר קפחתי יהוה
ואל תהו דנקי מקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם ואה המני
הדם נקני מקרבך כי העשה הישר בעיני יהוה
הוא שמלחמה על אביו ונתנו יהוה אהרן בן ישראל שבו
לעשר בששית אשת ופת תאר והשקת בה ויהיו לך כל אשתך
והנאמה אתו בחר ואלהת את ראשה ועשתה את עפרניה
והסויה את שמלת שבוה מעליות וישבה בביתו ובכחה את אביו
ואת אמה ירו אחר כן תבוא אביו ובעלתה יהיה לך
לאשה והיה אב לא אהבתה ושלחיה להקשה ומכר לא נכחה
בכחה לא העמרה בה הלא אשר ענתה
שהו נשמה אהבת אהבת והאלה שונאה ויהיו כל שנים האהובת
והשונאה והיה הן הכפר לשונאה והיה היום הנזיל את בניו
את אשר יהיה לו לא יוכל לכפר את בן האהבה על פניו השנאה
הכפר כי את הכפר בן השונאה יכר שנת לו כי טעם ככל אשר
יבוא לו כי הוא ראשית אנו לו משפט הכפרה
כיויב לא יסור ומורה אוננו שמוע בקול אביו ובקול אמו ויסור
אמו ולא יטעני אהבה ותפשו בו אמו ואמו והשויה אתו את
זקני עירו ואל שער בקומו ואמרו אנחנו עירי בניו את סורר
ומרה אנו שמוע בקולו וכל יסור ורנסוהו כל אנושי עירי
באנחנו ומת ובערת העני מקרבם וכל ישראל ישמעו ויהיו
וכי יהיה באיש אטא משפט מות והמות יחלות ארו
על עין לא תלון נכסתי על העין כי סורר הכפרה מות ההוא כי
כלת אהבה חלי ולא תשמה את אהבתה אשר יהיה אהרן
נזל קני נשמה
לא תראה את שויה אהרן ואם לא קרוב אהרן
העני והעלמתי מהם השב טעינים לאהרן ואם לא קרוב אהרן
אשר יהיה עניו ואפתי את תור בותר והיה עמך עד אהרן אהרן
אתו והשכחתי וכן העשה לחמור וכן העשה לעלמה וכן העשה
לכל אהרן אהרן אשר אהרן סמוני וימלא אהרן לא ידעו
להשכחם
הא תראה את אהרן אהרן אשר יהיה עניו וימלא אהרן
בדרך והעלמתי מהם השב טעינים עמו
לא יהיה כלו
גבר על אשה ולא יבש גבר שומלת אשה מיהנה יהודה
אהרן כל עשה אהרן

ויבא בר מעיברו בני ובתו באש כספם קמיהו מעיניו ומשפט
ויבא חרב וישאל אביו ויעני ויהי אל המותים כשועבת יהוה כיו
עשה אהרן ובכספ התועבת האכה יהוה אהרן מוריהו אהרן ספניו
דמיהו יהיה עם יהוה אהרן מן השוש האכה אשר יהיה
אחיה כל מעיניהו ואל קמיהו יעניו וקח לא מן נזל יהוה
אהרן נשיא מקרבך מואריו פסני קמיהו קר יהוה אהרן אהרן אהרן
תנימעין ככל אשר שאלת מעם יהוה אהרן ואת האש הגדולה האת
לעמך לא אספ ששמו את קול יהוה אהרן ואת האש הגדולה האת
לא אראה עיר ולא אמות ויאמר יהוה אל השופר אשר דקני נזל
אשר לא ימירו אהבם לעשות ככל העובד אשר עשו
לאבותיהם והטתם ליהיה אהרובם
כיויב רבים להללם ויהי להקשה לא השויה את ענה נרח
עליו וכן מובן האכס ועוד לא תברת כי האדם עין השדה נא
מפניו במעור רק עין אשר דעו כי לא עין מאכס הוא ארמי
השויה וברת ובנות מעור על העיר אשר הוא עשיר עמור
מלאכה עד רדתה
כיויבא חכם בארמה אשר יהיה אהרן וכן לך להרשה נפשי
בשרה לא ידעו מו וכהו יאמר וקני ופניו ופניו אל העינים
אשר סובבם חללתי והיה העיר הקרובה אל החכם ויהיו וקני
העיר ההוא נזלה בקר אשר לא יבדד בה אשר לא מטובה בעל
והעיר וקני העיר ההוא את העובד אל נזל אתו אשר לא יבדד
בו ולא יקני ויעני עים את העובד בנזל ונשתי הכתוב מו כיו
כי גם בחר יהוה אהרן וכהו ופניו ופניו וקני ויהו
כל רוב וכל נשמי וכל קני העיר ההוא הקרבים אל החכם ייהיו
את ידוהם על העובד העיר והעיר בנזל ועני ואמרו יהיו לא שפכה
העם הזה ועיניו לא ראו כפר לעמור ישראל אשר קפחתי יהוה
ואל תהו דנקי מקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם ואה המני
הדם נקני מקרבך כי העשה הישר בעיני יהוה
הוא שמלחמה על אביו ונתנו יהוה אהרן בן ישראל שבו
לעשר בששית אשת ופת תאר והשקת בה ויהיו לך כל אשתך
והנאמה אתו בחר ואלהת את ראשה ועשתה את עפרניה
והסויה את שמלת שבוה מעליות וישבה בביתו ובכחה את אביו
ואת אמה ירו אחר כן תבוא אביו ובעלתה יהיה לך
לאשה והיה אב לא אהבתה ושלחיה להקשה ומכר לא נכחה
בכחה לא העמרה בה הלא אשר ענתה
שהו נשמה אהבת אהבת והאלה שונאה ויהיו כל שנים האהובת
והשונאה והיה הן הכפר לשונאה והיה היום הנזיל את בניו
את אשר יהיה לו לא יוכל לכפר את בן האהבה על פניו השנאה
הכפר כי את הכפר בן השונאה יכר שנת לו כי טעם ככל אשר
יבוא לו כי הוא ראשית אנו לו משפט הכפרה
כיויב לא יסור ומורה אוננו שמוע בקול אביו ובקול אמו ויסור
אמו ולא יטעני אהבה ותפשו בו אמו ואמו והשויה אתו את
זקני עירו ואל שער בקומו ואמרו אנחנו עירי בניו את סורר
ומרה אנו שמוע בקולו וכל יסור ורנסוהו כל אנושי עירי
באנחנו ומת ובערת העני מקרבם וכל ישראל ישמעו ויהיו
וכי יהיה באיש אטא משפט מות והמות יחלות ארו
על עין לא תלון נכסתי על העין כי סורר הכפרה מות ההוא כי
כלת אהבה חלי ולא תשמה את אהבתה אשר יהיה אהרן
נזל קני נשמה
לא תראה את שויה אהרן ואם לא קרוב אהרן
העני והעלמתי מהם השב טעינים לאהרן ואם לא קרוב אהרן
אשר יהיה עניו ואפתי את תור בותר והיה עמך עד אהרן אהרן
אתו והשכחתי וכן העשה לחמור וכן העשה לעלמה וכן העשה
לכל אהרן אהרן אשר אהרן סמוני וימלא אהרן לא ידעו
להשכחם
הא תראה את אהרן אהרן אשר יהיה עניו וימלא אהרן
בדרך והעלמתי מהם השב טעינים עמו
לא יהיה כלו
גבר על אשה ולא יבש גבר שומלת אשה מיהנה יהודה
אהרן כל עשה אהרן

והראת את כל שילוח ויהי ראש שילוח הענין וקפחתי לך והיה כל
העם המצא בה יהיו לך למוט ועבדו ואם לא תשכיר עמך
ועינתה עמך מיבחרה עליה ונזנה יהיה אהרן בן יוחנן
את כל זמורה לך חרב רק הנשים והטף והבנות וכל אשר
יהיה בעיני כל שטמה תהי לך ואם לא תשכיר עמך אחר
יהיה אהרן לך מן העשה כלל העינים הרחוקה ממך נאמר אשר
לא מערי העינים האכה הנה רק מערי העינים האכה אשר יהיה
אהרן וכן כר וחסה לא תהיה כל נשמה כי חרם חרומם חלתי
והאמרי המנוני חלתי כאשר כמשר עיר יהיה אהרן
למען אשר לא ימירו אהבם לעשות ככל העובד אשר עשו
לאבותיהם והטתם ליהיה אהרובם
כיויב רבים להללם ויהי להקשה לא השויה את ענה נרח
עליו וכן מובן האכס ועוד לא תברת כי האדם עין השדה נא
מפניו במעור רק עין אשר דעו כי לא עין מאכס הוא ארמי
השויה וברת ובנות מעור על העיר אשר הוא עשיר עמור
מלאכה עד רדתה
כיויבא חכם בארמה אשר יהיה אהרן וכן לך להרשה נפשי
בשרה לא ידעו מו וכהו יאמר וקני ופניו ופניו אל העינים
אשר סובבם חללתי והיה העיר הקרובה אל החכם ויהיו וקני
העיר ההוא נזלה בקר אשר לא יבדד בה אשר לא מטובה בעל
והעיר וקני העיר ההוא את העובד אל נזל אתו אשר לא יבדד
בו ולא יקני ויעני עים את העובד בנזל ונשתי הכתוב מו כיו
כי גם בחר יהוה אהרן וכהו ופניו ופניו וקני ויהו
כל רוב וכל נשמי וכל קני העיר ההוא הקרבים אל החכם ייהיו
את ידוהם על העובד העיר והעיר בנזל ועני ואמרו יהיו לא שפכה
העם הזה ועיניו לא ראו כפר לעמור ישראל אשר קפחתי יהוה
ואל תהו דנקי מקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם ואה המני
הדם נקני מקרבך כי העשה הישר בעיני יהוה
הוא שמלחמה על אביו ונתנו יהוה אהרן בן ישראל שבו
לעשר בששית אשת ופת תאר והשקת בה ויהיו לך כל אשתך
והנאמה אתו בחר ואלהת את ראשה ועשתה את עפרניה
והסויה את שמלת שבוה מעליות וישבה בביתו ובכחה את אביו
ואת אמה ירו אחר כן תבוא אביו ובעלתה יהיה לך
לאשה והיה אב לא אהבתה ושלחיה להקשה ומכר לא נכחה
בכחה לא העמרה בה הלא אשר ענתה
שהו נשמה אהבת אהבת והאלה שונאה ויהיו כל שנים האהובת
והשונאה והיה הן הכפר לשונאה והיה היום הנזיל את בניו
את אשר יהיה לו לא יוכל לכפר את בן האהבה על פניו השנאה
הכפר כי את הכפר בן השונאה יכר שנת לו כי טעם ככל אשר
יבוא לו כי הוא ראשית אנו לו משפט הכפרה
כיויב לא יסור ומורה אוננו שמוע בקול אביו ובקול אמו ויסור
אמו ולא יטעני אהבה ותפשו בו אמו ואמו והשויה אתו את
זקני עירו ואל שער בקומו ואמרו אנחנו עירי בניו את סורר
ומרה אנו שמוע בקולו וכל יסור ורנסוהו כל אנושי עירי
באנחנו ומת ובערת העני מקרבם וכל ישראל ישמעו ויהיו
וכי יהיה באיש אטא משפט מות והמות יחלות ארו
על עין לא תלון נכסתי על העין כי סורר הכפרה מות ההוא כי
כלת אהבה חלי ולא תשמה את אהבתה אשר יהיה אהרן
נזל קני נשמה
לא תראה את שויה אהרן ואם לא קרוב אהרן
העני והעלמתי מהם השב טעינים לאהרן ואם לא קרוב אהרן
אשר יהיה עניו ואפתי את תור בותר והיה עמך עד אהרן אהרן
אתו והשכחתי וכן העשה לחמור וכן העשה לעלמה וכן העשה
לכל אהרן אהרן אשר אהרן סמוני וימלא אהרן לא ידעו
להשכחם
הא תראה את אהרן אהרן אשר יהיה עניו וימלא אהרן
בדרך והעלמתי מהם השב טעינים עמו
לא יהיה כלו
גבר על אשה ולא יבש גבר שומלת אשה מיהנה יהודה
אהרן כל עשה אהרן

Handwritten text in a cursive script, likely a medieval manuscript. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines. The ink is dark, and the paper shows signs of age, including yellowing and some staining. The script is dense and difficult to decipher without specialized knowledge of the language and script.

Handwritten text in a cursive script, likely a medieval manuscript. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines. The ink is dark, and the paper shows signs of age, including yellowing and some staining. The script is dense and difficult to decipher without specialized knowledge of the language and script.

Handwritten text in a cursive script, likely a medieval manuscript. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines. The ink is dark, and the paper shows signs of age, including yellowing and some staining. The script is dense and difficult to decipher without specialized knowledge of the language and script.